

Bergmandens Sang.

(Hans livsfarlige stilling).

(Trykt i Ødegaards trykkeri efter et ældre skrevet manuskript).

Bergmanden god for sit brød,
maa han trabelere,
agter han at blive født,
da maa han som flere,
sveden, sveden mangefold,
ofte hed og oftere kold
gaar han med stort besvær.

Søndags aften kan det vel ske,
at han gaar til sin grande,
drikker en pot, to eller tre,
og kanske nogle kander.
Saa tar han sig et rus, natten
gaar bort,
dagens lys kommer vel fort,
i parad maa han stande.

[Røros 1909]

V box 32:949

Nyklæder av og bersklæder paa,
og alle mand har sække,
endel paa ski, de andre maa gaa
og alle ivei maa trække.
Liten og stor har samme respekt,
alle maa gaa og ingen har hest;
men benene maa dem strække.

Saa gaar der vel en, to, tre i tal,
merker du det nøie;
ingen grube i nogen dal,
men ligger i det høie,
saa at han mot bakken maa gaa,
ofte hed med kaggen oppaa,
og ryggen maa han bøie.

Men om nogen hænde kan,
at mandag han forliser,
og ei med de andre arbeidere
paa stand,
straks sit skift han mister;
fyrrer han længer, mister han mer,
slettes ingen penge gives ham fler,
end han har fortjent og eier.

Men naar der er kommen liten
og stor,
og de tilsammen kaldes,
og i klokken ringes der kor,
og de til bøn indkaldes.
Bede til Gud hver i sit kald,
om han fra skade, vaade og fald,
bevare os en og alle.

Og saa efter bønnen gaar de da ud
med krud og tener lange,
saa en fakkell, hammer og bor,
udi gruben gange,
par og par, to og to
hver i sin ort, hamrer fort,
tusind slag er mange.

Knegten siger rikkomant,
gak ut med denne boren,
tag hit en anden, kast bort den fant
før den ind til smeden,
saa leveres ham to, tre, fire, fem
smeden igjen kvesse dem,
hærde og staalsætte.

Saa tar du dig en bor, hamrer
paa og slaar,
saa sveden rinder,
indtil du hullet færdig faar,
udi berget inde.
Stundom du slaar, kvarten du faar,
stundom du slaar, tre kvart du faar
eftersom du berget finder.

Men naar du det har slaget ut,
feier du det med tene,
siden, siden i hullet render du krudt
og plugges saa efter stene,
saa fyrrer du an, tag hvad du har,
skynd dig og hver snar,
rask paa dine ben.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60

0 mm

Tøver du da længer, raader da Gud
om det for livet ringer;
thi om du kan og vent lite krudt,
imens jeg faar springe, efter
fordi det hede krudt,
saa snart som ild i dette gaar
saa revner det og klinger.

Saa ruller da vel kampen graa.
med bulder og med jammer,
saa renser du og ser dig om,
saa du til hvile kommer,
saa andet skift du igjen kan gaa,
frisk til mote du kan staa
paa samme sted og orten.

Saa fredags morgen tidlig i trop,
du til dit hus hjemkommer;
mandags morgen tidlig op
om vinter og om sommer,
enten det skinner sol eller ei,
saa maa du trine fort iveri;
ingen pardonere.

Saa vasker du dig da og to
og dig avtvette lorten
og saa til mandag haver du ro,
men da maa samme skjorte,
bukse, sko, huve og vest,
strømper to sømmer bedst
paa samme sted og orten.